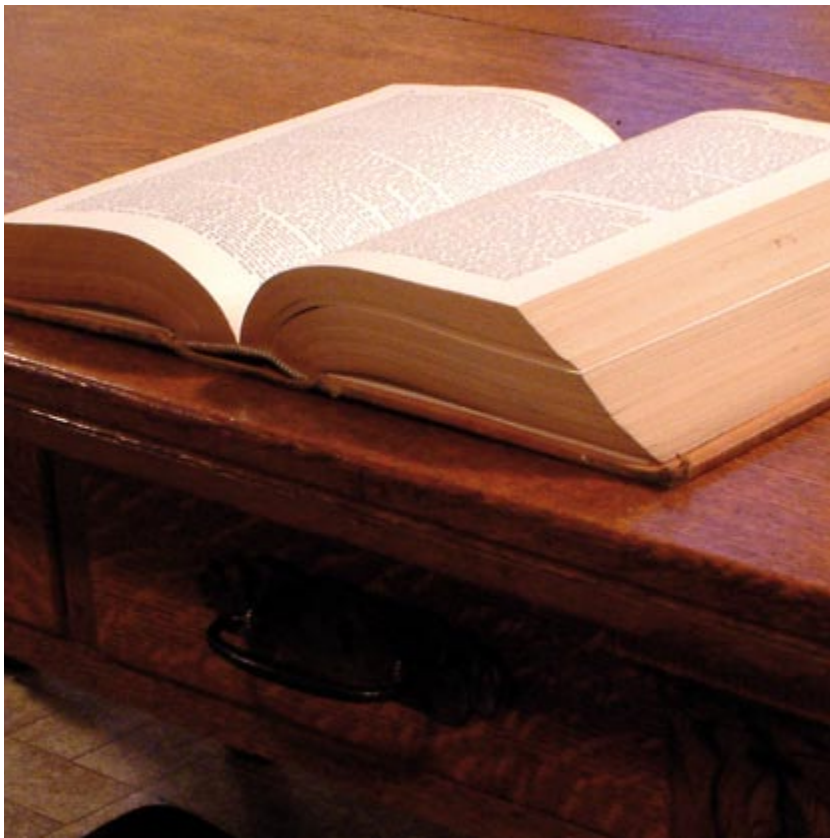


Decretale wijzigingen milieuwetgeving



Op 20 juni jl. is in het Belgisch Staatsblad het decreet van 19 mei jl. "houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en energie" verschenen. Het decreet treedt in werking tien dagen na de publicatie in het Belgisch Staatsblad, dus op 30 juni 2006.

wijzigingen besproken die werden aangebracht aan het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (het milieuvergunningendecreet) en het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen (het afvalstoffendecreet).

Het milieuvergunningendecreet

Een eerste wijziging betreft de **koppeling van de bouwvergunning aan de milieuvergunning**. Deze koppeling bestond reeds in het milieuvergunningendecreet. Een bouwvergunning wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet is verleend; een milieuvergunning wordt geschorst zolang de bouwvergunning niet is verleend.

Om discussies te vermijden over de juiste datum van dit al dan niet "*verlenen van de bouwvergunning of milieuvergunning*" is in arti-

Het decreet van 19 mei is een verzameldecreet. Het regelt niet één materie maar brengt, min of meer geringe, wijzigingen aan, aan een groot aantal decreten. Zo vinden we wijzigingen terug aan het decreet houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij, het decreet houdende organisatie van de elektriciteitsmarkt, het decreet op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, het bosdecreet, enz. In het voorliggende artikel worden de

kel 5 nu expliciet opgenomen dat het moet gaan over het "definitief" verlenen van de vergunning.

De schorsing van de ene vergunning gaat dus net zo lang door tot de andere vergunning "definitief" is verleend.

Voor de milieuvergunning wordt zelfs zeer uitdrukkelijk vermeld wat moet worden verstaan onder het "definitief" verlenen van de vergunning:

"De milieuvergunning wordt beschouwd als definitief verleend wanneer geen administratief beroep meer mogelijk is bij een vergunningverlenende overheid en de termijn voor indiening van een beroepsprocedure met vordering tot schorsing en/of vernietiging bij de Raad van State is verstreken. In geval een beroepsprocedure tot schorsing bij de Raad van State is ingediend, wordt de milieuvergunning beschouwd als definitief verleend vanaf de afwijzing van de vordering tot schorsing."

Voor de bouwvergunning wordt enkel gesteld dat deze "definitief" moet zijn verleend.

Indien een vergunning uiteindelijk niet wordt verleend dan vervalt van rechtswege de gekoppelde vergunning.

De bouwvergunning vervalt dus bijvoorbeeld van rechtswege

wanneer bij definitieve beslissing de milieuvergunning wordt geweigerd.

Artikel 21 van het milieuvergunningendecreet wordt gewijzigd in die zin dat de overheid die bevoegd is om vergunningsvoorwaarden te wijzigen of aan te vullen, steeds deze is die in eerste aanleg bevoegd is. Voorheen kon dit een hogere overheid zijn, indien de vergunning of een wijziging van de voorwaarden eerder door deze laatste werd verleend.

Belangrijk is de beperking van **de duur van de schorsing van een verleende vergunning wanneer er beroep werd aangekend**.

Volgens artikel 24 §3 van het milieuvergunningendecreet schorst het beroep ingesteld door de gouverneur, door het College van Burgemeester en Schepenen of door de adviesverlenende overheidsorganen de verleende vergunning in afwachting van de uitspraak in beroep.

Oorspronkelijk was de termijn voor uitspraak in beroep een bindende termijn. Deze is ondertussen echter herleid tot een termijn

LAVAERT-LAVATRA

Lavaert-Lavatra NV

Aalbeeksesteenweg 25

8930 Menen (Lauwe)

Tel. 056 / 41 52 80

Fax. 056 / 42 24 91

LAVANO

Lavano NV

Rollegemstraat 385

7700 Moeskroen

Tel. 056 / 84 77 22

Fax 056 / 84 77 27

van orde; zodat men niet meer zeker is wanneer een uitspraak in beroep mag verwacht worden. Zo blijkt bijvoorbeeld Minister Peeters de toegewezen termijn van vijf maanden voor uitspraak in beroep tegen een klasse I vergunning met meerdere maanden te overschrijden.

Ondertussen blijft de eerder verleende vergunning geschorst. Daar komt nu dus verandering in. De termijn van de schorsing wordt op **maximaal**

150 kalenderdagen gebracht. Dit is een zeer belangrijke wijziging voor de exploitanten, die hen terug wat meer mogelijkheden geeft. Toch moet gezegd worden dat een tijdige beslissing nog beter zou zijn. Want zelfs als men de exploitatie na die 150 kalenderdagen toch aanvat is het onmogelijk te weten of de beroepsinstantie, en zo ja wanneer, toch de vergunning niet zal weigeren.

De termijn van 150 kalenderdagen wordt overigens expliciet ook van toepassing gemaakt op de reeds lopende beroepsdossiers.

Artikel 36 §1 van het milieuvergunningendecreet wordt gewijzigd in die zin dat de overheid die bevoegd is om de milieuvergunning op te heffen of te schorsen, steeds deze is die in eerste aanleg bevoegd is. De wijziging is analoog aan deze die hiervoor werd beschreven voor artikel 21.

Toen op 1 september 1991 het Vlarem I in werking trad werden alle vergunningen die nog een duur hadden van meer dan twintig jaar (voorheen werden de vergunningen verleend voor een maximumperiode van dertig jaar) beperkt tot maximum twintig jaar; dus tot 1 september 2011. Ondertussen komt dit tijdstip stilaan dichterbij en is de overheid ervoor beducht om in 2010 en 2011 overspoeld te worden door verlengingsaanvragen. Aanvragen voor een verlenging van een vergunning moeten worden ingediend tussen de achttien en de twaalf maanden voor het verval van de vergunning. Binnen deze zes maanden (tussen 1 maart en 1 september 2010) zouden dus wel eens duizenden dossiers kunnen worden ingediend.

Hierop anticiperend heeft de overheid nu terecht geoordeeld dat het beter ware deze termijn wat te spreiden.

Er wordt in het milieuvergunningendecreet daarom een bijkomend artikel 45bis ingevoegd dat stelt dat milieuvergunnings-

aanvragen kunnen worden ingediend tot 48 maanden vóór het verstrijken van de lopende vergunning, in zoverre het vergunningen betreft waarvan de eindtermijn afloopt ten laatste op 1 september 2011.

Concreet kan iedereen die een vergunning heeft die ten laatste op 1 september 2011 verloopt, reeds een nieuwe vergunning aanvragen vanaf 1 september 2007.



Het afvalstoffen-decreet

De wijziging aan het afvalstoffendecreet is zeer beperkt gebleven.

Er worden slechts één zaak geregeld, zij het een niet onbelangrijke, die in het verleden tot veel discussies aanleiding heeft gegeven.

Het betreft het vier-

de puntje uit artikel 4 van het afvalstoffendecreet, dat een beetje wordt gewijzigd.

Het vroegere artikel 4 stelde:

“Zijn geen afvalstoffen als bedoeld in dit decreet:

- 1. gasvormige effluenten die in de atmosfeer worden uitgestoten;*
- 2. dierlijk mest, als bedoeld in het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen;*
- 3. afvalwater, met uitzondering van afvalstoffen in vloeibare toestand.*
- 4. bodem, uitgegraven buiten ontginningsgebieden, die vrij kan worden hergebruikt als bodem of als bouwstof.”*

Het vierde punt wordt nu als volgt gewijzigd:

“4. bodem, uitgegraven buiten ontginningsgebieden, die overeenkomstig de voorwaarden bepaald in of krachtens het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering wordt gebruikt.”

Deze nuance werd aangebracht omdat men de vroegere tekst kon lezen alsof enkel bodem die voldeed aan de bijlagen 7 en 8 van het Vlarem I mocht worden gebruikt, zonder een afvalstof te zijn.

Dat was ook de stelling van OVAM, en van de Afdeling Milieuvergunningen in beroepsdossiers. Ook al werd uitgegraven bodem gebruikt conform de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet (bijvoorbeeld om putten op te vullen), toch werd de uitgegraven bodem ook als afval beschouwd van zodra de waarden uit bijlage 8 van het bodemsaneringsdecreet werden overschreden.

Een duidelijk geval dus van twee wetgevingen die elkaar tegen spraken. Met deze wijziging zouden de vroegere problemen alvast juridisch moeten opgelost zijn. ■

John Mestdagh